

ærede 3die Landsthingsmand for 3die District (Besøfely) meente, at der var nogen Modsigelse imellem de Uttringer, som den høitagede Krigsminister fremsførte, og dem, der bleve fremsførte af mig. Jeg maa tillade mig at bede erindret, at nærværende Lov gaaer alene ud paa at ordne Forholdet til de vedkommende Udredere; det er altsaa med Hensyn til Forholdet til dem, at der skulde træffes de Bestemmelser, som indeholdes i Lovudkastet, og ogsaa den, hvisfølge der ved Slutningen af § 3 gives Krigsbestyrelsen, som det hedder, Udgang til at sørge Hestenes Antal. I hvilken Grad Krigsbestyrelsen kan benytte denne Udgang, maa naturligvis afhænge af Finantsloven; thi, naar der ikke gennem Finantsloven voteres den fornødne Sum til en saadan Organisation, hvorved det bliver muligt at benytte denne Udgang, saa kan den selvfølgelig ikke benyttes. Er en saadan Sum ikke voteret ved selve Finantsloven, men der indtræder extraordinaire Forhold, som gjøre dens Udgivelse fornøden, da vil den være at tilveiebringe ved en extraordinair Creditbevilling. Naar Krigsministeriet har de fornødne Midler til sin Disposition, vil den, saalænge nærværende Lov gjælder, — hvilket jo efter Udvalgets Forslag med Hensyn til dette Punkt alene skulde være indtil Hærens Omorganisation har fundet Sted, — kunne indkalde de Heste, som der ifølge den Udgang, Loven har aabnet, og ifølge de Pengemidler, som ere stillede til Krigsbestyrelsens Disposition, har foranstaltet anbragt omkring i Distrikterne, og hele dette Forhold har neppe Noget at gjøre med Grundlovens § 51, hvorimod Analogien af § 51 senere vilde komme til Anvendelse, naar der blev Spørgsmaal om at reise et overordentligt Antal Heste til Brug for Hæren ifølge særlig Lov om en extraordinair Udskrivning af Heste, om man vil kalde det saa, hvorved der præstere Heste, som ikke tidligere havde været til Hærens Disposition. — Hvad angaaer det Punkt, som af den samme ærede Taler blev fremhævet, hvorledes § 2 skulde anvendes med Hensyn til de Hestenummere, som han angav til 500, der vare blevne supplerede og midlertidigt besatte af Militairtaten, da troer jeg, at Anvendelsen af § 2 er et Punkt,

som egentlig henhører under administrativ Afgjørelse, og som det vel neppe egentlig turde være fornødent at discutere her under Lovens første Behandling. Forsaavidt det derimod af ham blev fremhævet, at det ikke lod sig gjøre at bedømme, hvorvidt Armeen overhovedet behøvede disse Heste endog saa indtil det Tidspunkt kom, da en ny Organisation af Hæren fandt Sted, og endnu mindre, hvorvidt den da til den Tid vilde behøve det, da troer jeg dog, at et saadant Antal af Heste som den første Halsdeel, der omtales i Loven, nemlig 1728, vil Armeen til hvilken som helst Tid behøve til sin Disposition. Naar man betragter den hidtilværende Organisation af Armeen, tør man vel neppe antage, at den fremtidige Organisation vil blive saa afvigende derfra, at Armeen ikke skulde behøve et saa indskrænket Antal Heste, og den anden Deel, det forøgede Antal af Heste, gaaer jo Udvalgets Forslag ud paa at indskrænke indtil Omorganisationen af Hæren foreligger.

Skoleforstander Sørensen. I Anledning af hvad den ærede Ordfører har anført til Anbefaling af de nuværende Regimentsmynstringscomissioner, at der efter hans Formening var tilforordnet 2 sagkyndige Landmænd, skal jeg tillade mig at bemærke, at det dog ikke finder Sted ved alle Regiment, thi der er mig eet Regiment bekendt, hvor slet ingen Landmænd ere tilforordnede, men en Kjøbstadmand og en Dyr læge, eller med andre Ord 2 Kjøbstadmand. Naar han i lige Maade vil forsvare de nuværende Sessjoner, som egentligt efter Lovudkastet skulde være Overmonstringscomissioner og har formeent, at de vare mere end sagkyndigt nok sammensatte i den Retning, hvori de skulde virke, og yttrede sig derhen, at der var tilforordnet dem et Amtsraadsmedlem, saa skulde jeg dog mene, at man i Reglen ikke vælger Medlemmer af Sessjonen, hverken for Amtsraadets, eller for Kjøbstadens Vedkommende med specielt Hensyn til, om de ere Hestekjendere eller ikke; man tager meget mere ganske andre Hensyn, naar man vælger dem som Medlemmer af Sessjonen, da de i Reglen have med Folk at gjøre og ikke med Heste. Naar han syntes at ville give Lodtrækningen Fortrin for enhver anden Maade at fordele